

Gazetka Referatu Harcerek w Kanadzie

„Co Nowego?”

Marzec 2008

Patriotyzm (łac. patria = ojczyzna, gr. patris) – postawa szacunku, umiłowania i oddania własnej ojczyźnie oraz chęć ponoszenia dla niej ofiar. To stawianie dobra ojczyzny ponad własne. Charakteryzuje się też przedkładaniem celów ważnych dla ojczyzny nad osobiste, a często także gotowością do poświęcenia własnego zdrowia lub życia. Patriotyzm to również umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji, kultury czy języka.

Patriota na co dzień dba o pomyślność i dobre imię swojego kraju i narodu. Dbą o symbole narodowe takie jak flaga, godło i hymn swojej ojczyzny. Nie pozwala na obrazę swego kraju. Nie wstydzi się bycia obywatelem swojej ojczyzny i przynależności do swego narodu. Gdy potrzeba manifestuje swoje przywiązanie do ojczyźnej kultury, języka, tradycji.

HYMN POLSKI

Aktualna treść

(na podstawie załącznika nr 4 do ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych –z 2005 r. Nr 235, poz. 2000)

*Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.*

*Marsz, marsz Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski.
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.*

*Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
Będziem Polakami.
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.*

Marsz, marsz...

*Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.*

Marsz, marsz...

*Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany —
Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany.*

Marsz, marsz...

Jan Henryk Dąbrowski

HYMN POLSKI

Tekst według pisowni rękopisu Wybickiego

(według: J.S. Kopczewski, *O naszym hymnie narodowym*, NK, Warszawa 1988)

*Jeszcze Polska nie umarła,
kiedy my żyjemy.
Co nam obca moc wydała,
szablą odbijemy.*

*Marsz, marsz, Dąbrowski
do Polski z ziemi włoski
za Twoim przewodem
złączem się z narodem.*

*Jak Czarniecki do Poznania
wracał się przez morze
dla ojczyzny ratowania
po szwedzkim rozbiorze.*

Marsz, marsz, Dąbrowski...

*Przejdziem Wisłę przejdziem Wartę
będziem Polakami
dał nam przykład Bonaparte
jak zwyciężać mamy.*

Marsz, marsz, Dąbrowski...

*Niemiec, Moskal nie osiędzie,
gdy jąwszy pałasza,
hasłem wszystkich zgoda będzie
i ojczyzna nasza.*

Marsz, marsz, Dąbrowski...

*Już tam ojciec do swej Basi
mówi zapłakany:
"słuchaj jeno, pono nasi
biją w tarabany."*

Marsz, marsz, Dąbrowski...

*Na to wszystkich jedne głosy:
"Dosyć tej niewoli
mamy Racławickie Kosy,
Kościuszkę, Bóg pozwoli."*

Generał Jan Henryk Dąbrowski na czele Legionów - Juliusz Kossak, akwarela z 1882 r.

Boże, coś Polskę - polska katolicka pieśń religijna, po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 roku konkurowała z Mazurkiem Dąbrowskiego o uznanie za hymn państwowy.

Wyrosła z hymnu Alojzego Felińskiego na cześć cara Pieśń narodowa za pomyślność króla z 1816 roku. Do początkowych dwóch zwrotek dwie kolejne, zatytułowane Hymn do Boga o zachowanie wolności dodał Antoni Gorecki. Jednocześnie pieśń zaczęto śpiewać na melodię Bądź pozdrowiona, Panienko Maryjo, później na melodię "Serdeczna Matko" (autorem muzyki do najwcześniejszej wersji był Jan. N. Kraszewski). W zaborze rosyjskim została zakazana w 1862 roku. W rok później towarzyszyła powstańcom i stąd nazwano ją Marsylianką 1863 roku. Była wielokrotnie przekładana na inne języki.

Pierwotnie w refrenie pieśni Felińskiego padały słowa: Naszego króla zachowaj nam Panie na rocznicę ogłoszenia Królestwa Polskiego, jako hołd dla cara Aleksandra I. Już w następnym roku nieoficjalnie zaczęto śpiewać w tym miejscu Naszą ojczyznę racz nam wrócić, Panie, względnie Ojczyznę wolną racz nam wrócić Panie. Po uzyskaniu niepodległości śpiewano już Ojczyznę wolną pobłogosław Panie, by w czasach okupacji hitlerowskiej oraz w PRL ponownie powrócić do wersji proszącej o przywrócenie wolności Ojczyźnie.

Boże, coś Polskę

Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki
Otaczał blaskiem potęgi i chwały,
Coś ją osłaniał tarczą swej opieki
Od nieszczęść, które pognębić ją miały.
Przed Twe ołtarze zanosim błaganie:
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie!

Ty, któryś potem tknięty jej upadkiem
Wspierał walczących za najświętszą sprawę,
I chcąc świat cały mieć jej męstwa świadkiem
W nieszczęściach samych pomnażał jej sławę.
Przed Twe ołtarze zanosim błaganie:
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie!

Wróc naszej Polsce świetność starożytną,
Użyźniaj pola, spustoszałe łany,
Niech szczęście, pokój, na zawsze zakwitną,
Przestań nas karać, Boże zagniewany.
Przed Twe ołtarze zanosim błaganie:
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie!

Jedno Twe słowo, o wielki nasz Panie,
Zniszczyć i w prochy obrócić nas zdolne,
A gdy zasłużym na Twe ukaranie,
Obróć nas w prochy, ale w prochy wolne!
Przed Twe ołtarze zanosim błaganie:
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie!

MOWA OJCZYSTA

(Przykład gawędy na temat polskości)

Mowa polska jest dla nas inną niż wszystkie języki świata, bo wypływa z pod naszego serca, jest nasycona światłem ojczystym, obrazem kwitnącej łąki i szumem płynących rzek.

Mowa ojczysta nas łączy. Przypomina, że jesteśmy tej samej krwi, mamy wspólne dzieje, wspólne upodobania, obyczaje, wartości i wspólne wady i przywary. Mowa określa naszą indywidualność, odrębność od innych ...

Nasza mowa, jak każda inna, kształtowała się powoli i szlifowała wiekami, jak kamień drogocenny. Uległa wpływom różnych kultur i różnych języków, ma w sobie nawet czystość łaciny.

Mowa jest źródłem życia narodu. Dlatego trzeba jej strzec jak zrenicy oka, trzeba zachować ją od wszelkiego obcego wpływu. Trzeba ją pielęgnować w sercach młodych i tych najmłodszych.

Jako dorośli ludzie będziemy dziękowali naszym rodzicom za to że pielęgnowali nasz język ojczysty.

" Aby czuć się polakiem - trzeba myśleć po polsku. Aby myśleć po polsku, trzeba znać język polski i historię narodu polskiego"

Autor nieznany

STAROPOLSKIE PRZYSŁOWIA

Przysłowia najczęściej przepowiadają przyszłość lub oceniają przeróżne wydarzenia. Możemy użyć je do gier takich jak "Jeopardy", układanek lub gawęd i pogadarek w których tłumaczy się ich znaczenie. Na przykład drużynowa zaczyna przysłowie a harcerki je kończą.

1. Bóg daje szkodremu - A diabeł skąpemu.
2. Ciepłe deszcze w kwiecień - Rokują pogodną jesień.
3. Czyste sumienie - najbogatsze mienie.
4. Co się prędko nieci - Niedługo świeci.
5. Co nagle - to po diable.
6. Człowiek poczciwy choć ubogi - Zawsze w oczach Boga drogi.
7. Dobrze wiele mieć - A jeszcze lepiej wiele umieć.
8. Gdzie diabeł nie może - Tam babe pośle.
9. Indyk myślał o niedzieli - A w sobotę łeb mu ścieli.
10. Jajko mądrzejsze od kury.
11. Jak sobie pościelisz - Tak się wyśpisz.
12. Jak pies je - To nie szczeka.

13. Jak się nie ma co się lubi - To się lubi co się ma.
14. Jaka praca - Taka płaca.
15. Jak kamień w wodę.
16. Jak Kuba Bogu - Tak Bóg Kubie.
17. Jakie drzewo taka kora - Jaka matka, taka córka.
18. Jakie drzewo taki klin - Jaki ojciec taki syn.
19. Jeszcze się taki nie urodził - Co by każdemu dogodził.
20. Każdy kij ma dwa końce.
21. Kiedy w marcu plucha - To w maju posucha.
22. Kłamstwo jak oliwa - Zawsze na wierzch wypływa.
23. Kłamstwo ma krótkie nogi.
24. Koza z woza - Koniom lżej.
25. Kto pod kim dołki kopie - Ten sam w nie wpada.
26. Kuj żelazo póki gorące.
27. Kto za młodu za wiele skacze - Na starość płacze.
28. Kto dwie sroki za ogon trzyma - Żadnej niema.
29. Kto na dwóch stołach siada - Częto na ziemie spada.
30. Kto domu zazdrości - Na swoim się nie ugości.
31. Kto na raz dwie roboty robi - Żadnej dobrze nie zrobi.
32. Kto grywa w karty - Miewa łeb obdarty.
33. Kto nie ma w głowie - To ma w nogach.
34. Kto z głupim się zadaje - Sam głupim zostaje.
35. Kwiecień plecień bo przeplata - Trochę zimy, trochę lata.
36. Lepiej z mądrym zgubić - Jak z głupim znaleźć.
37. Lepszy rydz - Niż nic.
38. Lepszy wróbel w garści - Niż gołąb na dachu.
39. Mądrych to jest zdanie - Że nie odpowiadają na głupie pytanie.
40. Miło duszy - Gdy się drugą nad nią wzruszy.
41. Maj z grzmotami - Rok dobry przed nami.
42. Musi nie dospać - Kto chce chleba dostać.
43. Nie ma dymu bez ognia.
44. Nie ma tego złego - Co by na dobre nie wyszło.
45. Nie rób drugiemu - Co tobie nie mile.
46. Nie szata zdobi człowieka.
47. Nie tak jak chcemy - Ale jak możemy.
48. Nie wszystko złoto co się świeci - Przypatrz się dobrze, może to tylko śmieci.
49. Nie wywołuj wilka z lasu.
50. Nie chwal dnia przed zachodem słońca.
51. Nie czyń bliźniemu co tobie nie mile.
52. Nie kupuj kota w worku.
53. Nie mów hop - poki nie przeskoczysz.
54. Nie paskudz gniazda własnego - Bo najpierw wylecisz z niego.
55. Nie to dobre co modne - Ale co wygodne.
56. Pokorne ciele dwie matki ssie.
57. Poznać po mowie - Co komu w głowie.
58. Prawda w oczy kole.
59. Prosta droga do nieba - Więc po krzywych chodzić nie trzeba.
60. Przez niezgodę - Tracą ludzie swobodę.
61. Przyjaciela dawnego - Nie opuszczaj dla nowego.
62. Przyjaźń tym się znaczy - Że w nieszczęściu człowiek ją zobaczy.
63. Przyszła kryska na Matyska.
64. Raz na wozie - Raz pod wozem.
65. Ręka rękę myje.

66. Skąpy dwa razy traci.
67. Skromny w mowie - Najwięcej powie.
68. Stara miłość nie rdzewieje.
69. Starość nie radość - Młodość nie wieczność.
70. Strzeżonego Pan Bóg strzeże - A czasem diabeł zabierze.
71. Trzeba skromnie się zachować - żeby potem nie żałować.
72. Tylko tyle mądrości co cierpliwości.
73. Uderz w stołnice - A odezwą się nożyce.
74. Zamienił stryjek siekierkę na kijek.
75. Żeby kozka nie skakała - To by nogi nie złamała.

GRA Z DZIURKACZEM

Przygotowujemy twarde karteczki dla każdej harcerki z napisem "Mówimy po polsku". Rozdajemy je na początku zbiórki, wycieczki lub dnia na obozie. Następnie tłumaczymy harcerkom, że za każde słowo wymienione w innym języku funkcyjne robią dziurkę dziurkaczem w ich karteczkach. Na zakończenie zajęć wygrywa ta harcerka, która ma najmniej dziurek. Możemy tą grę przeprowadzić kilka razy. Dla zabawy mogą to być dziurkacze z różnymi obrazkami które można nabyć w sklepach z przyborami artystycznymi (np. „Michael's", „DeSerres” lub „Louis Crafts”).

Informacje od referatu:

"Książeczki płaskiego węzła" rozpoczęły swą podróż po całej naszej Chorągwi i będą wędrowały od drużyny do drużyny. Książeczki płaskiego węzła składają się z dwóch notesików, w których zastępy mają za zadanie udekorować dwie strony. Dekoracje mogą być rozmaite (np. zdjęcia, wierszyki, itp.). Gdy każdy zastęp udekoruje dwie strony, przesyła „książeczki płaskiego węzła” do kolejnej drużyny. W listopadzie, książeczki rozpoczęły swą podróż przez Chorągiew w Vancouver. W tej chwili są w Calgary i zostaną przesłane następnie do Edmonton.

Jak przelecą Kanadę, wszystkie strony zostaną zeskanowane i będą umieszczone w kolejnej gazecie referatu.

Czuwaj!

Referat Harcerek w Kanadzie